

کنید و تحویل نماید پرستیکه روز جمعہ تنگ است بر مسلمانان بسبب
 بسیاری اعمال آن و بقدر آنچه تنگ شده است بر ایشان ثواب
 اعمال ایشان را زیادہ کرده است و ثواب و گناہ ہر دو در روز
 جمعہ مضاعف است پس حضرت فرمود کہ اصحاب پیغمبرؐ تیرہ جمعہ
 و مستحبات آزاد در روز چہنہ سیکر و نہ برائے تنگی روز جمعہ بر مسلمانان
 و در بعضی از روایات وارد شدہ است کہ تنگی روز جمعہ برائے
 آنست کہ ہر روز در ہنگام زوال ارواح کافران را در زیر قرص
 آفتاب عذاب میکنند و در روز جمعہ برائے فضیلت آن خدا
 نمیکند و در حلّ این حدیث وجوہ بسیار است خوفاً للتلطیل
 درین مقام ایرونہ نمودیم و در حدیث معتبر از حضرت صادق
 منقول است کہ گاہ ہست کہ مومن دعائے کند برائے
 حاجت و حق تعالیٰ قضاءے حاجت اور تاخیر میکند تا آنکہ در
 روز حاجت اور بر آورد و برائے فضیلت جمعہ مضاعف گرداند
 و فرمود کہ چون برادران یوسف از حضرت یعقوب استدعائی طلب
 آمرزش گناہ خود کردند گفت سَوِّتَ اسْتَغْفِرُكُمْ
 یعنی بعد ازین استغفار خواہم کرد برائے شما از پروردگای خود
 حضرت فرمود کہ تاخیر کرد کہ در سحر شب جمعہ دعا کند تا مستجاب شود

و نسبت مستبر از حضرت رسالت ۲ مروی است که چون روز جمعه میشود
 مرغان هوا و وحشیان صحرا و درندگان یکدیگر را ندان میکنند که سزا
 علیکم است این روز شایسته است و نسبت مستبر از حضرت صادق
 منقول است که هر که روز جمعه را دریا بداید که بکارے بغیر از
 عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناہان را می آزد
 و رحمت خود را بر ایشان نازل میگردد و **ایضا** منقول است
 که شخصی از حضرت باقر بر سید که چرا جمعه را جمعه می نامند فرمود
 که می خواهی تاویل بزرگش را بگویم گفت فدای تو شوم حضرت
 فرمود زیرا که حق تعالی درین روز جمیع پیشیان و آیندگان را
 و جمیع خلائق را از جن و انس و آسمانها و زمینها و دریاها و صحراها
 و بهشت و دوزخ و هر چه خدا آفریده است در روز شوق یعنی
 در روز است جمع کرد و پیمان گرفت از ایشان براس خود ببرد که
 براس محمد صلی الله علیه و آله بنشیند و براس علی ابولایت و
 امامت پس این روز را روز جمعه نامید براس آنکه درین روز
 جمیع خلائق اولین و آخرین را براس پیمان گرفتن جمع کرد و کتاب
 عروسی از حضرت ابیالمؤمنین روایت کرده است که روز
 با حضرت رسول بودیم ناگاه مروه آمد و گفت یا رسول الله

پر روم اور م خدا سے تو با و مرا خبر ده که چار روز با سے ہفتہ میں نامہا
 کہ ششوراست سہمی ساختہ اند فرمود کہ یکشنبہ را یوم الاحد می نامند بر
 آنکہ اول خلق عالم است و اول روزی است کہ خدا آفریده است
 و دو شنبہ را یوم الاثنين می نامند براسے آنکہ روز دوم خلق دنیا است
 و درین روز سن از دنیا خواہم رفت و سہ شنبہ را یوم الثلثا می نامند
 براسے آنکہ روز سوم خلق دنیا است و درین روز حق تعالیٰ توئم
 آدم قبول کرد و از راضی شد و او را براسے پنجہرے اختیار کرد
 و چہا شنبہ را یوم الاربعاء می نامند براسے آنکہ روز چہارم خلق دنیا است
 و روز پنجمے است کہ نحوست آن سحر و جادو و سہر و عذاب قوم ہنودا
 درین روز خدا آفرید و پنجشنبہ را یوم الخمیس نامید براسے آنکہ
 روز پنجم آفریدن دنیا است شبش آنس دہند و روز شش موافق است
 و دران روز حضرت ادیس با آسمان رفت و ابلیس لعین درین
 روز ملعون شد و از آسمان بزمین آمد و چون آن مرد جمعہ را رسید
 حضرت رسالت پناہ مگر لیت و فرمود کہ از روز جمعہ پرسیدے
 ملائکہ آریا یوم المزدیمی نامند و حق تعالیٰ آدم را درین روز
 آفرید و درین روز روح در آدم دمید و درین روز آدم را فرشت
 ساکن گردانید و درین روز ملائکہ را بسجدہ آدم امر فرمود و درین

روزِ خوارا برائے آدم خلق کر دو دین روزِ آتش برائے ابراہیم
 سرگردانید و دین روزِ دعاے یقوب ہر مستجاب گردانید و
 دین روزِ گناہ ترک اولائے آدم را بخشید و دین روزِ بلائے
 ایوب را بعافیت مبدل گردانید و دین روزِ خداے ابراہیم ہر
 برائے فرج اسمعیل قبول نمود و دین روزِ خلق عالم تمام شد و
 دین روزِ قیامت برپا خواہد شد و از حضرت امام موسی کاظم
 روایت کردہ است کہ حق تعالیٰ پینہران و اوصیائے ایشان
 در روزِ جمعہ خلق کر و پیمان مارا دین روزِ از ایشان گرفت و از
 حضرت صادق روایت کردہ است کہ چون شب جمعہ می آید
 ماہیان دریا سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا گردن می کشند
 و حق تعالیٰ را ندای کنند کہ پروردگارا ما را عذاب کن بگناہان
 آدمیان و ایضاً از حضرت امام جعفر صادق روایت کردہ است
 کہ خداوند کریم در ہر شب جمعہ گروہے بسیار از آتش جہنم آزاد می فرماید
 پس در شب و روز جمعہ خود را با اعمال صالحہ و معرض رحمت الہی بدر
 آورید و ہر کہ در شب جمعہ یا روز جمعہ بپیر و خدا اورا از عذاب قبرمان
 دہد و مہر شہادت براو بزند و از فشار قبر نجات یابد و با شہیدان محشر
 گرد پس می گویند کہ او چنین گناہ میگردم و بد سے بود و ایضاً از حضرت

امام محمد باقر روایت کر وہ است کہ حق تعالیٰ امری فرماید ملکہ راکہ
 در ہر شب جمعہ از بالا سے عرش ندائی کند از اول تا آخر شب از جا
 رب اعلیٰ آیا بندہ مؤمنے ہست کہ پیش از طلوع صبح برائے آخرت
 و دنیا کے خود مرانجا اندتا من دعائے اور استجاب کنم آیا بندہ
 مؤمنے ہست کہ پیش از طلوع صبح از گناہ خود توبہ کن پس توبہ
 اور قبول کنم آیا بندہ مؤمنے ہست کہ من روزے بر او تنگ
 کردہ باشم و از من سوال کند کہ روزی اور کشاہہ گردانم آیا بندہ
 مؤمنے بیارے ہست کہ از من سوال کند پیش از طلوع صبح کہ اور
 شفا و بہ پا اور اعافیت کرمت کنم آیا بندہ مؤمنے ٹھگینے مجھ سے
 ہست کہ پیش از طلوع صبح از من سوال کند کہ اور از زندان رہا
 کنم و عیش و فرح و ہم پس دعائیں را مستجاب کنم آیا بندہ مومنے مظلومی
 ہست کہ از من سوال کند پیش از صبح برائے رفع ستم ظالمان تا من
 از برائے او انتقام بکشم و حقش را باو بگردانم و پیوستہ این ندا را
 ہی کند تا طلوع صبح ایضاً از حضرت امیرالمومنین علیہ السلام منقول
 است کہ حق تعالیٰ جمعہ را از ہمہ روز با برگزیدہ و روزش را عبد
 گردانیدہ و شبش را مثل روزش گردانیدہ و از جملہ فضیلت روز جمعہ
 آلت کہ ہر حاجت کہ در ان روز از خدا سوال کند بر آوردہ

می شود و اگر جائے مستحق عذاب بشود چون شب جمعه یا روز جمعه را در دنیا
 و دعا کنند خدا سے عزوجل آن عذاب را از ایشان می گرداند و امور
 مقدره را حق تعالی در شب جمعه مبهم و محکم می گرداند پس شب جمعه
 بهترین شبهاست و روزش بهترین روزهاست **الْيَوْمَ أَنْزَلْنَا**
الْحَمْدَ لِلَّهِ عَلَيْهِ سَائِرَ النَّبِيِّينَ روایت کرده است که پسر سید از گناہان در شب
 جمعه که عقوبت گناہان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب
 حسنة مضاعف است و بر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک
 کند حق تعالی گناہان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه
 معصیتی را علاوه کند حق تعالی او را بجمع عمرش عذاب فرماید و
 عذاب این گناہان را بر مضاعف گرداند و ایضا بسند دیگر
 از آن حضرت روایت کرده است که چون جمعه پیشود این بهشت اهل جہنم سید است
 که روز جمعه است زیرا که نعیم آنها و عذاب اینها مضاعف میگردد
 و در حدیث دیگر فرمود که هر گاه خیر از صدقه و غیر آن که خواہی کنی در روز
 جمعه کن تا ثوابش مضاعف گردد و از حضرت رسالت پناه و منقول
 است که قیامت در روز جمعه ما بین ظهر و عصر قائم میشود و در پیغمبری
 در کتاب خود از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده است که چون
 روز جمعه یا روز عید ماه رمضان یا روز عید قربان می شود حق تعالی

رضوان خدا و همیشه امری فرماید که خدا کند ارواح مؤمنان را که در عرفان
 بهشت اند برستی که خدای تعالی شمارا مرخص گردانیده است که بر
 زیارت اهل و عیال و خویشان و دوستان خود از اهل دنیا پس حق تعالی
 امری فرماید رضوان را که براسه هر روح از ان ارواح طیبه تا قدر از آنها
 بهشت حاضر گرداند که بران تا قدر تبه باشد از زبرد سهر و پرده اش
 از یاقوت زرد باشد و بر ناله حلما و برهما از سندی و استبرق بهشت
 بوده باشد پس ارواح بر آن ناقها سوار شوند حلما سے بهشتی در و تاجها
 مروارید خوش آب بر سر و از ان تاجها نور سے ساطع باشد مانند نور
 زهره که بر کس از نزدیک تبظر در آوردند از دور پس در عرصه بهشت
 و آئیند پس حق تعالی امر فرماید جبرئیل را با ملائکه آسمان با که ایشان
 استقبال نمایند و ملائکه هر آسمان تا آسمان دیگر ایشان را مشایعت
 نمایند پس بصره سے نجف فرود آئند و از انجا هر یک بشهر و دیار خود
 مستوجه شوند و یاران و احباب کے خود را زیارت کنند و با ایشان ملکه
 چند باشند که چیزها سے بد ایشان را مستور گردانند که غمگین نگردند و
 بر چه نیک و خوش آئنده ایشان است به بنید و نزو قبرها سے خود آئند
 و زیارت کنند و چون اهل دنیا از نمازها سے جمع و عصر و عید فارغ
 شوند و بخانهها سے خود برگردند جبرئیل بر در میان ایشان ندا سے رحیل

در رویداد ایشان بمنازل رفیع خود معاودت نمایند پس مردی از اهل
 مجلس از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام پرسید و گفت خداست که من شوم
 آنچه فرمودی حال مومنان است حال کافران چگونه است حضرت
 فرمود که بدنهای ایشان ملعون است در زیر خاک در وهائے
 خبیثت ایشان معذب است در وادی برهوت که بدترین وادیها
 است و نسیمی در آتشی بر ایشان داخل نمیشود و پیوسته
 معذب اند تا آنکه قائم آل محمد علیه السلام ظاهر شود پس ارواح
 خبیثه را بدنهای ملعونان ایشان رد می کنند در رحمت و حضرت
 می فرماید که گردنهای ایشان را می زند و بعد از آن بچشم می زند
 و ابدالاً بآب و در چشم معذب خوانند بود صاحب وسائل رحم
 از جناب امام رضا علیه السلام آورده که جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که یک
 روز جمعه روزه بدارد و صبر کند بگر سنگی پروردگار عالم ثواب آن
 روزه را برابر ده روزه با و عظامی فرماید و جناب طبری رحم
 در صحیفه امام رضا علیه السلام نقل نموده مثل حدیث مذکور آنچه که مشهور است
 از حضرت رسالت پناه علیه السلام که آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که لا تقربوا
 الجمعة بصوم یعنی روزه داشتن روز جمعه بدون پنجشنبه
 خوب نیست پس این حدیث بطریق عامه است چنانچه ابوهریره از

رسول خدا روایت کرده که آنحضرت نامی فرمود لا تقوموا یوم
 الجمعة الا ان تقوموا قبله وبعده یعنی روزه بگذارید
 در روز جمعه مگر اینکه پیشتر و شنبه نیز روزه بگیرد پس این حدیث قابل عمل
 یا اینکه این حکم منسوخ شده یا اینکه مراد از لا تقوموا واجب نیست یا
 مراد کراهت است یا مراد از لا تقوموا لغی تاکید است یا استیجاب است مگر صبح
 مصباح آورده که در صوم این روز رغبت و رحمان است مگر افضل این
 است که روز جمعه تنها روزه بگیرد بدون روز پیشتر و بیشتر صدق
 طاب شاه در جامع الاخبار آورده که فرمودند جناب امیر المؤمنین
 صلوات الله وسلامه علیه که هر روزی که می گذرد بر این آدم میگوید
 از تو که من نوزدهم من بر شما شادم هفتم پس گوید ما غیر پاکین در ما غیر گواهی هم
 برائے تو بسبب آن خیر روز قیامت تحقیق که نوزدهم خواهی دید ما را
 بعد ازین گاهی گفته شده که در هر ساعت هر روز حامل میشوند
 شش صد هزار زن آن وضع حمل می کنند شش صد هزار زن
 باردار و میبرند شش صد هزار از مخلوقین و ذلیل میشوند شش صد
 هزار صاحبان عزت و صاحبان عزت میشوند همین قدر صاحبان
 ذلت و همین قدر آزاد میشوند بندگان خدا که قمار بازی و آتش
 و دوزخ صاحب کشف الاخطار از امام خمین صاوق

آورده که هر که در روز جمعه شعر بخواند از فضیلت جمعه محروم خواهد ماند
 و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول مقبول م منقول است
 هرگاه شما به بینید کسی را که حالات جاہلیت را بیان می کند مثل
 قصص و حکایات در روز جمعه پس باید که بر سرش سنگریز یا زنید
 محمد بن بابویه و اکمال الدین از حضرت امام جعفر صادق
 از پدران بزرگوارش علیه السلام آورده که حضرت رسالت م
 ناء م فرمودند که خدا نے عزوجل اختیار کرد از روز جمعه را و از ما
 ماه رمضان را و از شبها شب قدر را و اختیار کرد مرا از جمیع پیغمبران
 و اختیار کرد از من علی م را و تفضیل داد او را بر جمیع اوصیایا آخر
 حدیث صاحب وسائل آورده که زیارت قبور مؤمنین
 بر روز جمعه قبل طلوع شمس مستحب است و هفت برگ کاسنی بنزد قرب
 بزوال خوردن استهباب دارد و علامه مجلسی نوشته که
 پیش از زوال اگر کاسنی بخورد داخل بهشت شود اعمال شب جمعه
 صاحب وسائل آورده که در مصباح مذکور است کسیکه انار
 در روز جمعه یا در شب جمعه بخورد ثواب عظیم دارد و برقی م در
 محاسن آورده که حضرت امام جعفر صادق م تناول می فرمودند انار
 را در شب جمعه و پیش از طلوع روز و در تنه یاب از حضرت

امام جعفر صادق ع آورده که گویند روایت شعروزه دار را و محرم را در جمعه
 و در روز جمعه و اگر چه روایت کند شب و اگر چه باشد شرف و پیشانی
 مفید ع در وقت از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که صدقه
 دادن در شب جمعه و روز آن برابر است با هزار صدقه تا آخر حدیث
علامه مجلسی رحم لیسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع
 آورده که هر که در شب جمعه براسه ده نفر برادران مؤمن که مرده باشند
 طلب آموزش نماید بهشت براسه او واجب گردد و نیز بسند معتبر
 از حضرت رسول خدام منقول است که هر که یک بیت شعر
 با طین بخواند در شب جمعه یا در جمعه نماز او در آن شب و در آن روز مقبول نگردد
 صاحب مسائل در ذکر جمعه آورده که کسی از صحابہ پیش حضرت
 رسول خدام حاضر شد آنحضرت ص فرمود امروز شنبه است و روزی را در
 عرض کردند پس فرمود چیزی نقدی کرده عرض کردند پس فرمود
 که برو بابل خود جاع کن که برای تو همین صدقه است **علامه مجلسی** آورده
 که بسند معتبر منقول است که حضرت رسول خدام فرمود که یا علی اگر در شب جمعه از آن
 نزدیکی کنی فرزندت اگر بیم سرد و بار خورشید بان باشد اگر بعد از نماز عشاء کنی فرزندت
 بستم سدا را بدال و نیکان خواهد بود و اگر بعد از عصر روز جمعه جاع کنی فرزندت
 بهیم رسد از علمای مشهور و معروف خواهد بود صاحب **المنهاج**

آورده که حضرت امام حسن مجتبیٰ سید عالم که ما در شب جمعه از اول شب
 تا صبح در محراب خود مشغول عبادت حق تعالی می بودند و پیوسته براس
 مؤمنین و مؤمنات دعای فرمودند و نام می بردند ایشان را و از برای
 خود هیچ دعای فرمودند در کتاب مذکور آورده که حضرت امام
 جعفر صادق می فرماید که صلوات فرستند بر محمد و آل محمد در شب
 جمعه می درخشند نور او در آسمان تا روز قیامت ملائکه آسمانها و ملائکه که بر
 اند بر قبر آنحضرت مبراسه او استغفار می کنند علامه مجلسی
 در بیع الاسامیج لیسند با سه معتبر از حضرت صادق ع آورده که چون
 شب جمعه می شود از آسمان ملائکه بزمی آیند و مورچگان یا بعد
 ذرات هوا و قلمها از طلا و لوحها از نقره در دست دارند و تا
 شب شنبه نمی نویسند مگر صلوات بر محمد و آل محمد پس بسیار صلوات
 بفرست بدستیکه سنت است که در هر روز جمعه هزار مرتبه صلوات بفرستی
 در سائرا یا صد مرتبه و بسند صحیح از آنحضرت منقول است که چون عصر
 روز شنبه می شود ملائکه از آسمان بزمی آیند با قلمها سه طلا و صیغها
 نقره و نمی نویسند در پیشین شنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب
 کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و بسند معتبر از آنحضرت منقول است
 که صلوات بر محمد و آل محمد برابر است با هزار حسنه و هزار گناه را

بر طرف می کند و هزار درجه بلندی کند و یک در شب جمعه بر آن حضرت
 و آل او صلوات فرستد لوز را و در آسمان ها روشنی دهد تا روز قیامت
 و ملائکه آسمانها بر اے او استغفار کنند یا ملکه که مؤکل است
 بقر حضرت رسالت پناه در روز قیامت ایضا پس معتبر از
 آنحضرت عن منقول است که حضرت رسول م فرمود که بسیار صلوات
 فرستید بر من در شب نورانی و در روزی یعنی شب جمعه و روز جمعه
 و فرمود که اقلش صد مرتبه و آنچه زیاده کنی بهتر است و حساب
 روضه الاذکار نوشته که سنت است احیاء اشتن شب جمعه نماز زیاده
 میسر باشد احیاء اشتن پس بخواند هر یک از سوره حمد و اخلاص
 و معوذتین را سه بار و آیه الکرسی و آخر سوره بقره یعنی امن الرسول
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ط لَا تَفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ
 مِنْ رُسُلِهِ ط وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
 وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ط لَا يَكْفُرُ اللَّهُ قَسْمًا إِلَّا وَسَعَهَا لَهَا
 مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ
 نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ط رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا
 حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ط رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا

مَا لَمْ يَكُنْ لَكُمْ نَارٌ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا إِنَّكَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 وَأَيُّ شَيْءٍ أَشَدُّ مِنْ شَهَادَةِ اللَّهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْمَدِينَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ
 وَأَيُّ شَيْءٍ يَعْزِلُكَ رَبُّكَ عَنِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَلَهُ الْعَرْشُ الْعَظِيمُ يُغِيبُ
 اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
 مَسْفُورَاتٌ بِأَمْرِ آلِهَةِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ هَادِعُونَ رَبُّكُمْ نُصْرَةً خَفِيَةً لِمَنْ
 لَا يَعْجُبُ الْمُعْتَدِينَ هَادِعُونَ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
 إِصْلَاحِهَا وَادْعُوا خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ
 شَرِيفٌ مِنَ الْمُعْزِينَ هَادِعُونَ كَيْفَ يَعْنِي قَوْلُكَ كَانَ
 الْجِسْمُ إِذَا لِكَلِمَاتٍ رَبِّي لَنَفِدَ إِلَيْهِ قَبْلَ أَنْ تَفْتَدِيَ كَلِمَاتُ
 رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ الْكَلِمَاتُ وَالْحَكْمَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَمَنْ
 كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِقًا وَلَا يُشْرِكْ

بعبادۃ سرایہ آحادہ وای کل انحووا لله کبریا وحووا الرحمن
 آیات ما تذخروا فله الا سماء الحسنی ولا تجهر بصوتک
 ولا تخافت بها وابتغین ذلک سبیلا وقل الحمد
 لله الذی کم یبغین وکذا وکم ینکن له شریک
 فی الملک وکم ینکن له وکی من الذل وکتب
 تکبیرا درہ مرتبہ سورہ انا انزلناه و النکم الکافر وقل یا ایها
 الکافرون بدر سبیکم سیدہ خدای تعالی با و ثواب احیا
 و عبادت تمام شب را و نیز فضیلت احیا حاصل میشود بہ پیدار
 بودن اکثر شب جمعہ را اما از طرفی کہ متصل صبح است و از
 این عباس مروی است کہ فضیلت احیا بجماعت گذارن
 نماز عشا حاصل میشود علامہ مجلسی ہم بسند معتبر
 حضرت صادق ع آورده کہ ہر کہ در شب جمعہ سورہ نبی امثل
 بخواند نیر و تا بخدمت حضرت قائم ع برسد و از اصحاب
 آن حضرت ع باشد و فرمود کہ ہر کہ سورہ کہف را در ہر شب جمعہ
 بخواند نیر و مگر شب و حق تعالی اور در روز قیامت با شہدا
 مشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود ع کہ ہر کہ سہ طس را در
 شب جمعہ بخواند درستان خدا باشد و در زمان و عمارت ع

باشد و فقر و تنگدستی در دنیا با و نہ رسد و در آخرت خدا کے تعالیٰ
 از بہشت آنقدر با و عطا فرماید کہ اوراضی گردد و زیادہ از رضا
 با و کرامت فرماید و صد زن از حوریان بہشت با و تزیین فرماید و فرماید
 کہ ہر کہ سورہ آلم سجدہ در ہر شب جمعہ بخواند حق تعالیٰ در قیامت
 نامہ اور ابدست راست او دہد و اورا براعمال او حساب نہ فرماید
 و از رفقا کے محمد و آل محمد باشد و کسب معتبر از حضرت امام محمد ص
 منقول است کہ ہر کہ سورہ ص را در شب جمعہ بخواند از خیر دنیا و
 عقبی حق تعالیٰ آنقدر با و عطا فرماید کہ ندادہ باشد مگر بجاک
 مقربے یا پیغمبر مرسل و داخل بہشت گرداندا و را با ہر کہ خواہد
 از اہل خانہ او حقے خاد سے کہ اورا خدمت می کردہ است اگر ہم
 داخل عیال او نباشد و شفاعت او کند از حضرت صادق
 منقول است کہ ہر کہ در ہر شب جمعہ یا روز جمعہ سورہ احقاف را
 بخواند در دنیا با و ترسے و بی نہ رسد و در آخرت از فرع و ترس
 روز قیامت ایمن باشد و فرمود کہ ہر کہ در شب جمعہ سورہ واقعہ را
 بخواند خدا کے تعالیٰ اورا دوست دارد و اورا محبوب مردم
 میگردد و در دنیا بد حالی و تنگدستی نہ بیند و بیخ آفت ازافات
 دنیا با و فرسد و از رفقا کے حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام

سلام باشد و حضرت احادیث معتبره و صحیحین از دستة است که در نماز
جمعه و ظهر روز جمعه در رکعت اول بعد از حمد سوره بقره بخوانند و در رکعت
دوم سوره منافقون و بعضی واجب دانسته اند و در نماز عصر نیز
سنت است که چنین کند و در نماز صبح روز جمعه در رکعت اول
سوره بقره و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در بعضی از روایات
در رکعت دوم سوره منافقون بخواند و در نماز شام شب جمعه در
اول سوره بقره و در دوم قل هو الله احد و بر وایت دیگر در دوم
سوره سبح اسم ربك الاعلی و در نماز خفتن در رکعت اول سوره
بقره و در دوم سوره سبح اسم ربك الاعلی و بر وایتی در دوم سوره
منافقون و بر وایت دیگر در دوم سوره حشر و بر وایت دیگر در شام
و خفتن هر دو در رکعت اول سوره انا انزلناه و در دوم سوره قل هو الله
احد همه خوب است و افضل آنست که در مغرب جمعه قل هو الله
احد و در عشا و جمع سبح اسم ربك بخواند و مسید ابن طاووس
در رجال الاسبوع از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب
جمعه چهار رکعت نماز بیک سلام و در هر رکعتی فاتحه کتاب
یک مرتبه و سوره بقره یک مرتبه و موقوفین ده مرتبه و قل هو الله
احد ده مرتبه و آیه الکرسی و قل یا ایها الکا فون هر کدام یک مرتبه

واستغفار کند در ہر رکعتے ہفتا مرتبہ و صلوات بفرستد ہفتاد مرتبہ
 و بگوید **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا يُدْرِكُهُ
 الْبَصَرُ وَلَا يَكُونُ لَهُ أَكُفًا يَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَلِيُّ** ہفتاد مرتبہ یا مزد خدا
 تعالیٰ گناہان گذشتہ و آئندہ اور او پر آورد از برائے او
 ہفتاد حاجت از حاجتہا سے دنیا و ہفتاد حاجت از حاجتہای
 آخرت منوید از برائے او ہزار ثواب و محو کند از ہزار گناہ و عطا
 کند باو ہر چیز را کہ بطلبد و اگر چہ باشد عاق والدین یا مزد او را
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت مرآوردہ کہ ہر کہ بگذارد شب
 جمعہ دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتے قل ہو اللہ احد پنجاہ مرتبہ
 و بگوید **رَاخِرْنَا خُدَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی الْبَيْتِ الْعَرَبِيِّ**
 یا مزد خدا سے تعالیٰ گناہان گذشتہ و آئندہ اور او کو یا قرآن
 کرود باشد قرآن را دو از دہ ہزار مرتبہ و دور کند خدا سے تعالیٰ
 از دور روز قیامت گرسنگی و تشنگی و فرج دہد اور از ہمہ اندوہسا
 و نگہدار و اورا از شر شیطان و لشکر او و منوید از برائے او
 گناہے در آن سال و آسان کند براو سگرات موت را و اگر بید
 در آن روز یا در آن شب مردہ باشد شہید و دور کند از
 عذاب قبر را و نہ طلبد از خدا چیزی سے را مگر آنکہ عطا کند باو و قبول کند

نماز روزہ اور او حاجت کند دعائے اور او قبض کند ملک الموت
 روح اور آما پاید باور عنوان خدا بر جان بہت و شراب بہت نماز
 دیکر براسے طلب حاجت در شب جمعہ در کتاب مذکور آورده
 چہار رکعت است موسوم بہ ناز خضر بر و تسلیم بخواند در ہر رکعت
 فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و صد مرتبہ ذَا النُّونِ لَا ذُنُوبَ عَلَيْنَا
 وَظَنَّا أَنْ كُنَّا نُعَدُّرَ عَلَيْهِ وَقَدْ دَعَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنَّا كُنَّا مِنَ الظَّالِمِينَ
 فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَا لَهُ مِنَ الْغَيْمِ وَكَذَلِكَ نَجِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَأَوْضَحْ أَمْرِي لِي يَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا
 وَحَقَّ بِالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ وَچون از نماز
 فارغ شود صد مرتبہ بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی
 العظیم بعد از آن حاجت خود را طلبید کہ بر آورده می شود
 انشاء اللہ تعالی علامہ مجلسی ہم آورده کہ در حدیث
 معتبر منقول است کہ ہر کہ در شب جمعہ بعد از نماز شام وہ رکعت
 نماز بگذارد و ہر دو رکعت بیک سلام و در ہر رکعت بعد از حمد
 سورہ قل ہو اللہ احد بخواند ثوابش برابر باشد با وہ بندہ آزاد

کردن و ایضا علامه مجلسی رحم لقل فرموده که سید ابن طاووس
 از ابن عباس روایت کرده است از حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب
 که حضرت رسول خدا فرمود که میخواهی مرا کلمه چند بیاموزم که ترا نفع بخشد
 چه هر که بیاموزد مستغنی گردد و هر چه را آموخته باشی از خاطر تو محفوظ گردد
 گفت بے یا رسول اللہم فرمود همچون شب جمعه شود در ثلث آخر شب
 بر خیز و اگر نتوانی پیشتر پس چهار رکعت نماز بکن در رکعت اول بعد از
 حمد سوره طیس و در دوم آلم سجد و در سوم سوره دخان و در چهارم تبارک
 الذی پیدای ملک و چون از نماز فارغ شوی حمد ثنائی بجا
 آر و صلوات و درود نیکو بر حضرت رسول تبرست و استغفار
 بر اسم مومنان بکن و افش آنست که تسبیح حضرت فاطمه صلوات
 الله و سلامه علیها بخواند پس بگوید اللهم صل علی محمد و
 آل محمد یا فضل صلواتک و بارک علیهم یا فضل
 برکاتک اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات
 صیاتهم و الاموات و اگر این را صد مرتبه بگوید تبرست پس این
 دعا بخواند اللهم ارحمینی بتزک المعاصی ابدًا اما اقبلنی
 و ارحمینی ان تکلف طلب ما لا یغنی و ارزقنی
 حسن الخلق یاک فیما یرضیک عنی اللهم بدیع السموات

يَا اَرْضَ الْجَلالِ وَالْاَكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تَرَامُ
 يَا الله يَا رَحْمَنُ بِجَلالِكَ وَتَوَرُّوْجِهِكَ اَنْ تَلْزِمَ قَلْبِي
 حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِيهِ وَاَنْزِلْ قَلْبِي اَنْ اَتْلُوْكَ
 عَلَى الصُّوَالِ الَّذِي يُرِضِيكَ عَنِّي اَللّهُمَّ بَدِيْعَ السَّمَوَاتِ
 وَالْاَرْضِ ذَا الْجَلالِ وَالْاَكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّذِي لَا تَرَامُ
 اسْتَعْلِكَ يَا الله يَا رَحْمَنُ بِجَلالِكَ وَتَوَرُّوْجِهِكَ اَنْ
 تَنْوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصِيْرِي وَاَنْ تَشْرَحَ بِهِ صَدْرِي وَاَنْ
 تُطَلِّقَ بِهِ لِسَانِي وَاَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَنِّي قَلْبِي وَاَنْ تُشْعِلَ
 بِهِ بَدَنِي فَاِنَّهُ لَا يُعِيْنُنِي عَلَي الْخَيْرِ غَيْرُكَ وَلَا يُعِطِيْهِ
 اِلَّا اَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
 پس حضرت رسول خدام فرمود که اسے ابو الحسن امین عمل را در
 شب جمعہ پانچ شب یا سہت شب بھل آور و بروایت پیشینہ
 طبرسی در مکارم خیان است کہ در شب جمعہ بار و جمعہ
 چہار رکعت بکن در اول تیس و در دوم و خالی در سوم چہ دور چہارم
 تبارک بخواند و در دعا اندک اختلاف است و اگر امین نماز
 بدو سلام بجا آورد شاید احوط باشد و نماز حاجت در شب
 جمعہ از سید روایت کردہ کہ در شب جمعہ و در شب عید اضحی دور

نماز کن و در هر رکعت سوره فاتحه بخوان و آیه لا یتقوا کفرا بآیات
 تستعین را صد مرتبه بگو پس حمد را تمام کن و بعد از حمد سوره توحید
 را صد مرتبه بخوان و چون سلام بگویی بفتاد مرتبه بگو لا حول
 و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس سجده برود و در وقت
 مرتبه بگو یا سب یا سب یا سب پس حاجت که داری بطلب که انشاء الله
 تمایک بر آورده میشود نماز حاجت دیگر سید و کعبه
 و شیخ طبرسی رحم لبند معتبر از حضرت صاحب الامر روایت
 کرده اند که هر کس بخواند عالم حاجت داشته باشد در شب جمعه بعد
 از نصف شب غسل کند و بمصلی خود برود و دو رکعت نماز کند
 و در هر رکعت سوره حمد چون بایه لا یتقوا کفرا بآیات تستعین
 رسد این آیه را صد مرتبه بخواند و در مرتبه صدم سوره را تمام کند و سوره
 توحید را یک مرتبه بخواند و تسبیحات کرب و سجود را هفت هفت مرتبه بگوید
 و این دعا را بخواند البته حاجتش بر آورده شود هر حاجتی که
 باشد مگر آنکه نفرین بر خویشان باشد و دعا این است اللهم
 ان اطعتک فالحمد لک وان عصیتک
 فالخیر لک منک الزور و منک الفریج سبحان
 من الاعم و شکر سبحان من قدر و غفر اللهم

لَمْ تَكُنْ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحْسَنِ
 آخَتِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْإِيمَانُ بِكَ لَمْ آخُذْ
 لَكَ وَكَلِّدًا أَوْ كَرَاهًا لَكَ شَرِيكًا مِمَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَابِيهَ
 عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْكِبَرِيِّ
 وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْجُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ
 وَلَكِنِّي أَطَعْتُ هَوَايَ وَأَمْرِي الشَّيْطَانِ فَكُلَّ الْجَهَّةِ
 عَلَيَّ وَالْبَيَانُ فَإِن تَعَدَّ بَنِي قَيْدِ نُوْنٍ غَيْرَ طَالِمْ وَإِن
 تَعْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ
 أَنْ مَقْدَارِ بَكْوَيْدِ نَفْسٍ وَفَاكَنْدِيسٍ كَوَيْدِ يَا أَمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَكُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِيرٌ أَسْتَعِيذُ بِكَ يَا مَنْ مِنْ
 كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي
 وَمَسَائِرِي مَا لَغَمْتِ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا وَلَا
 أَحَدًا مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِي إِبْرَاهِيمَ
 نَعْرُودَ وَيَا كَافِي مُوسَى فِرْعَوْنَ وَيَا كَافِي مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْأَخْرَابَ أَسْتَعِيذُ بِكَ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلِيٍّ مُحَمَّدِيٍّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَانَ تَكْفِينِيَّ شَرِّ فَلَانِ بْنِ
 فَلَانِ وَبِجَائِي فَلَانِ بْنِ فَلَانِ تَامِ وَشَمْنِ خُودِ وَنَامِ پَرِشِ بَكُوِي
 وَوَعَاكَدِ كِهْ خُدا شَرِ اَوْرَا اَزْ وَوَرْگَرِ دَانْدَا اَنْشَارَا اِنَّ تَعَالَى اَشْرَا
 وَفَعْ مِشُو دِپِسْ لِسْجِدَه رُو وُو عَاجِبْتِ خُودِ اَطْلَبْ نَمَائِدِ وَتَضَرَّعْ
 كَنْدِ لِسُو سَكِ خُدا اَبْدَرْ سَتِيكِه هَرْ مُؤْمِنِ وَمُؤْمِنَه كِه اَزْ وُو سَكِ اَصْلَامِ
 اَيْنِ نَمَازِ رَا بَجَا اَوْرُو اَيْنِ دَعَا رَا بَخُو اَنْدَا اَلْبَتَه وَرِهَا سَكِ اَسْمَانِ
 رِاسَكِ اَوْ كَشُو دَه مِشُو رُو وُ رِهَا نِ شَبْ عَاجِبْتِ اَوْرُو اَكْرُو دُو وُ
 حَلَبْتِه كِه بَاشَدِ وَاَيْنِ اَزْ فَضِيْلَتِ اَسْتِ كِه خُدا بَرِ اَوْ شِعْبِيَانِ
 مَادَا دَه نَمَازِ دِيگَرِ بَرِ اَسَكِ عَاجِبْتِ دَرْ شَبْ جَمْعَه تَسْبِيحِ
 رَضِي اَللّهُ عَنده رُو اَيْتِ كَرْدَه اَسْتِ كَسِيكِه اَزْ اَمْرَكِ تَرِسا نِ بَاشَدِ
 رُو زِ چَهارْ شَبْنَه وَنَخْتَبِنَه وَجَمْعَه رَا رُو زَه دَارُو دَرْ شَبْ جَمْعَه دُو اَزْ دَه رَكْعَتِ
 نَمَازِ بَشْ سَلَامِ وُ دَرْ هَرِ رَكْعَتِ بِيكِ مَرْتَبَه سُوْرَه فَاتِحَه وَدَه مَرْتَبَه
 سُوْرَه تُوْحِيْدِ بَخُو اَنْدُو بَعْدِ اَزْ رَكْعَتِ چِهارْمِ اَيْنِ دَعَا بَخُو اَنْدَا اَللّهُمَّ
 يَا سَابِقَ الْمَوْتِ وَيَا سَائِعَ الصَّوْتِ وَيَا مُجِيبَ الْغِيَاثِ
 بَعْدَ الْمَوْتِ وَهِيَ رَمِيْمَا اَسْمُكَ يَا سَمِيكَ الْعَظِيْمِ
 اَلْعَظِيْمِ اَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَاهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِيْنَ وَتُعْجِلَ لِي الْفَدْرَجَةَ مِمَّا اَنَاقِيْهِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید کہ شیخ
 رسید و دیگران نماز باسے بیار و دیگر نقل کرده اند چون شد آنها
 نزد فقیر معقبه نمود و اکثر از طرق عامه روایت شده بود آنها را ایراد
 نمود صاحب روضۃ الاذکار آورده کہ مرویست کہ سیکہ
 دو رکعت نماز کند در شب جمعہ و بخواند در ہر رکعت بعد از حمد سورہ
 اذ اززلت الارض پانزویہ بار و چون فارغ شود بگوید یا سحی
 یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام دفع کند خدا سے تعالیٰ
 از و شراہل آسمان و زمین را و از بیچ آدمی پر سے مزرے بوسے
 نرسد و بر بخواستہ باشد از ان موضع کہ بیا مزرہ خدا سے تعالیٰ
 پدرو ماورا اورا نما سرد یگر براسے شکر قضا سے حاجت
 در بیچ الاسا بیج از ابن بابویہ روح آورده کہ گفتہ است کہ ہر گاہ
 یکے از نماز باسے حاجت را بجا آورے و حاجت بر آورده شود
 دو رکعت نماز شکر بکن و در رکعت اول بعد از سورہ حمد سورہ
 توحید و در رکعت دویم قل یا ایہا الکافرون بخوان و در رکعت
 اول در رکوع میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ شُکْرًا و در سجدہ ہائے
 گوئی شُکْرًا لِلّٰہِ وَحَمْدًا و در رکعت دویم در رکوع و
 سجدہ ہائے می گوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ قَضٰی حَاجَتِیْ